Ч. 165. Недїля 8 серпня (26 липня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. свят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 18.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Ще про реконструкцию кабінету. — Події в Ішпанії. — З подорожи царя. — Кретийска справа.

Чутка, пущена сими днями о реконструкциї кабінету, мала як тепер показує ся, на цїли визондувати о скілько була би можлива димісия міністра справедливости Гохенбурґера. Отже показало ся, що ся димісия не далась би перевести, бо Нїмцї на то нїколи би не згодили ся. Заступлене міністра Гохенбургера ким иншим було би на погляд нїмецких кругів лиш концесиєю для полудневo-славяньскої партиї. Нема також і бесїди що до димісиї міністра фінансів дра Білиньского а що до заступленя єго намістником Є. Ексц. дром Бобржиньским, то навіть сам др. Білиньский висказав ся перед репортером „N. fr. Presse“, що коли би вже так стало ся, що дра Бобржиньского поклякано би до міністерства, то він певно згодив би ся скорше на иншу теку а не на теку міністра фінансів.

Справою реконструкциї кабінету займає ся і „Gratzer Post“, котра між иншим доказує, що послідна чутка о реконструкциї кабінету основує ся лиш на сплетнях а висказує тихі бажаня. До таких сплетень належить також чутка о кабінетї дра Вайскірхнера. В політичних таборах єсть сильна опозиция против дра Білиньского і можна приняти за річ певну, що др. Білиньский анї не з'уміє довго удержати ся анї не схоче. Нїмецкі круги парляментарні із засадничих причин не згодять ся під нїяким услівєм на уступлене міністра справедливости дра Гохенбурґера, бо суть тої гадки, що димисия єго означала би зміну політики кабінету в напрямі, якого бажають собі славяньскі партиї. Инакше має ся річ з міністром робіт публичних дром Ріттом. Єсть фактом, що з причин зовсїм не політичних має в тім міністерстві настати зміна.

Знатоки відносин ішпаньских доказують, що найважнїйшою причиною всего заколоту в Ішпанії єсть загальна неохота до веденя кольоніяльної політики. Серед ішпаньскої суспільности виробило ся загальне переконане, що кольоніяльна політика приносить лиш шкоду краєви, котрий через то єсть дуже занедбаний, а з того й настала велика неохота до війни в Марокку, котра має на оцї лиш інтереси кількох капіталістів. До того причинила ся ще й тота обставина, що Катальонцї, чуючи історичну і культурну висшість в собі хотїли би стати міродайним чинником в Ішпанії і стремлять навіть до якоїсь окремішности. Тимчасом однак власти ішпаньскі роблять своє і під взглядом заводженя ладу і спокою в краю задивили ся на Росию. „Daily Graphic“ доносить з Барцельони, що в понедїлок розстріляно там 160 повстанців, а між тими й кількайцять жінок. Суди польні видають незвичайно острі вироки а в многих случаях навіть не зважають чи підозріне кинене на когось єсть оправдане чи нї.

З Мелїлї доносять урядово, що Маври заатакували у великім числї висунені против них ішпаньскі позициї. Артилерия острілювала долину Надор, в котрій спостережено неприятельску кавалерию. — Echo de Paris доносить, що в Мелїлї єсть вповнї брак води, позаяк Мароканцї перетяли водопроводи. Положенє Ішпанців єсть грізне і лиш борбою могли би увільнити ся від того положеня але до борби не суть приготовлені. Єсть обава вибуху якої пошести, бо около 27 серпня настає тут велика спека. Положенє ішпаньского войска єсть дуже прикре.

„Nordd. Allg. Ztg.“ доносить: Цар котрий в товаристві цариці вертаючи з Анґлії буде переїзджати через канал цїсаря Вільгельма, стрітить ся там з цїсарем Вільгельмом, котрий в повороті з подорожи на північ знаходить ся коло побережа Балтийского моря. Згадана газета доносить дальше, що тота нова стріча ца-

---

3)

Він не оженив ся.

З нїмецкого — **Фридриха Тіме.**

(Дальше).

Так минуло кілька лїт. Фридрих здав докторский іспит, але й „доктор Борншайн“ задержав то помешкане, в котрім єму так мило було. Він поздавав учительскі іспити, але й заступник учителя та кандидат на професора мешкав ще в тім скромнім домі на передмістю.

Він ждав тепер на посаду.

Дивна річ, — єму чомусь здавало ся, що Ґертруда, єго щира приятелька, майже єго сестра, від якогось часу змінила своє поступоване супротив него. Она що правда, була все ще так само любенька і услужна як давнїйше, але не така вже весела й спокійна в єго присутности. Кілька разів навіть здавало ся єму мовби она плакала.

Перебувши кілька днів в неспокою і обаві постановив він звідати ся у панї Фоґльової о причину.

— Скажіть же, панї Фоґльова, чи я панї Ґертрудї зробив щось прикрого?

— Ви? Зовсїм нї, пане доктор. Чогож ви так побоюєте ся?

— Бо она супротив мене якась зовсїм инша як звичайно.

— Якаж би инша мала бути? Чи може она супротив вас не дружна?

— О, то нї — але я сам не знаю як то сказати — она якась инша.

— Не беріть їй того за зле. Дівчина має иноді примхи. Ґертрудї вже звиш двайцять і два з —

— Може она має якусь гризоту? Я видів вчера сльози в єї очах.

Матїр зітхнула і подивила ся на кандидата стану учительского з тихим докором, котрого він не добачив. — Може бути сказала она.

— Але она на мене не гнїває ся кажете?

— Чогож би мала гнївати ся? Мій Боже она була завсїгди така спокійна і наївна — може то помовка людий трохи вплинула на єї простодушність.

— Яка помовка?

— Ах, люди плетуть не одно та вговорюють на других. Їм, видко, недогода, що Ґертруда для вас така дружна і щира.

— Що? То они тим сушать собі голови? Таке простацтво! — крикнув кандидат обурений і аж схопив ся з місця роздразнений. — Прецї ми як брат і сестра! Хто може тим згіршати ся? Нехай би кождий сам себе пильнував.

Панї Фоґльова потакнула і задумана споглядала перед себе.

В два днї опісля прийшов до Борншайна в гостї єго приятель, молодий маляр. Отто Спербер лише що перед кількома днями вернув був зі своєї наукової подорожі. Оба балакали якийсь час, аж гість нараз несподівано відозвав ся: Ну, як, чи все ще не можна тобі пожелати.

— Чого? — спитав здивований кандидат.

— А твоїх заручин.

— Моїх заручин? Та нїби з ким?

— Дурне питанє — з панною Фоґлївною.

Кандидат усьміхнув ся, але трохи роздразнений. — Дай собі спокій з такими жартами, Оттоне! Я поважаю панну Фоґлївну за надто високо, як щоби я допускав до того, щоби она ставала ся предметом жартів.

Маляр гнївливо підтягнув брови в гору. — Таж я не жартую. Я жду вже від двох лїт на повідомлене о заручинах. Та й не лиш я сам один.

Фридрих Борншайн зачудований сїв собі на крісло. — Коли ти таки на правду не жартуєш, Оттоне, то не розумію, як можна було чогось так по дурному ожидати. Анї панї Фоґель анї менї щось такого і на думку не прийшло.

Спербер видивив ся на свого приятеля здивований. — Ей, то не правда!

— Хиба я тобі говорив коли неправду?

— Ви би прецї не — Пусте говоренє, всї твої знакомі вже від давна уважають вас обоє за заручених. Ви прецї жиєте лиш одно для другого, а ти поза своєю дамою не видиш нїкого більше. Цїле сусїдство говорить о тім і роблять свої замітки о „вічній нареченій“, бо що ви тихцем заручили ся, то уважають за річ певну. Я гадаю, що навіть твої власні родичі о тім переконані.

Фридрих Борншайн дивив ся як приго-

ря з цісарем есть доказом добрих відносин межи членами пануючих родин і витае царя сердечно.

Берлиньский „Loc. Anz.“ подае інтересну розмову з особистостию знаючою добре турецкі відносини, про кретийску справу. Справа кретийска — каже згадана особа — есть в турецко-грецкім конфлікті радше підрядної натури, бо по правді розходить ся о основну розправу з Грециею. Туреччина видить в дотеперішній тактиці Греції систематичне підкопуване цілости турецкої держави. Туреччина мае докази, що Грециия веде аґітацию в добре обдуманій цїли при помочи емісариїв, між котрими знаходять ся також і грецкі офіцири. Туреччина мусить поставити Греції до вибору: або залишене дальшої аґітациї, або вступлене турецких войск до Греції. Отже нерозходить ся о остров, котрий Туреччина від давна уважае за страчений, але о усунене раз на завсїгди пангеленьскої аґітациї.

„Jeni Gazetta“ доносить, що турецкий посол в Атинах одержав поручене зложити грецкому правительству заяву, в котрій тому правительству зроблено закид, що своїм безправним становищем в кретийскій справі витворав нинїшне положене не до знесеня; заразом піднесено також що мимо увірень Теотокіса та заяви Раллїса Греция завсїгди нарушала права Туреччини. Туреччина мае право недовіряти увіреням Раллїса і взивае Грецию, щоби заявила виразно турецкому правительству, що відкликуе свої заборчі наміри що до Крети і здержуе ся від всякої акциї, котра би могла бути уважана за акцию анексиї. На случай, коли би грецке правительство не дало в означенім часї відповіди, то турецкий посол виїде з Атин разом з першим секретарем посольства на час необмежений.

Новинки.

Львів, дня 7-го серпня 1909

— **Іменоване.** П. Мінїстер справ внутрішних іменував комісаря полїциї Тад. Котовича старшим комісарем полїциї в етатї дирекциї полїциї у Львові.

— **Вибір посла.** При вчерашнім доповняючім виборі посла до сойму краевого з більшої посїлости давного самбірского округа на місце бл. п. дра Тадія Скалковского, вибрано ґр. Стефана Коморовского 61 голосами на 62 голосуючих виборцїв.

— **Іспити кваліфікацийні для учителїв шкіл народних.** Дирекция ц. к. комісиї іспитової для учителїв шкіл народних в Самборі подае до відомости, що подания о припущене до іспиту кваліфікацийного на учителїв шкіл народних треба вносити через окружні Ради шкільні найпізнїйше до 8-го вересня с. р. О реченци іспитів будуть петевти повідомлені.

— **Наука в краевій школї ткацкій в Горлицях** розпочинае ся 1 вересня с. р. Школа образуе молодіж теоретично і практично на заводових ткачів. Наука тревае три лїта і е безплатна. За свою роботу отримують ученики нагороду. До школи може бути принятий ученик, котрий укінчив 13-тий рік житя і школу народну, або докаже, що в инший спосіб набрав вправи в читаню, писаню і рахунках. Записувати можна учеників від 1 до 30 вересня. Вільних місць е пять. Пізнїйші зголошеня не будуть увзгляднені. Зголошеня о приняте належить вносити до заряду школи на письмі з долученем сьвідоцтва шкільного і убожества. При школї е інтернат, в якім ученики за маленькою доплатою отримують помешкане, харч і вітцівску опіку. Письменні зголошеня о приняте можна вже надсилати до заряду школи. Ближших інформаций що до принятя учеників, треваня науки і удержаня уділюе на жадане письмено Заряд школи.

— **Посьвячене фундаментів** під будову приватної рускої ґімназиї в Рогатинї відбуло ся дня 2 с. м. Чину посьвяченя довершив о. декан Кміцікевич в присутности о. шамбеляна і дек. Стеф. Городецкого яко голови комітету ґімназ., о. Иосифа Яворского яко голови філїї тов. педаґ., о. Ом. Ваня яко першого орґанїзатора сеї школи, о. Кудрика, о. Залужного і громадки Русинів з Рогатина. Будова 4 саль і канцелариї поступае скорим ходом, а комітет уважав за потрібне потягнути ще сего місяця будову ту о один поверх висше, бо предвиджена потреба сего ще в сїм роцї. Одушевлене для сеї справи е велике, особливо у селян, котрі — як то посторонні люди розповідають — дуже щиро і ревно заняли ся безплатним звоженем материялу будівельного та до кількох тижднів звезли камінe під фундаменти, цеглу і пісок.

— **Місця для урльопників.** В перших днях вересня кільканайцять тисячів вояків з нашого краю уступае по 3 роках служби з войска і мусить глядати відповідного для себе зарібку. В інтересї многих урльопників і їх родини е, щоби они зараз могли найти собі найвідповіднїйші місця. Тому слїд подати їм інформациї про вільні місця в цїлім краю й у всїх званях. За примірoм инших країв з'орґанїзувало і в Галичинї „Краeве бюро посередництва працї“ — вперве в 1908 р. на пробу посередництво працї для урльопників в нашім краю. Успіхи сего посередництва не були відразу великі і користні. Але вже в першім роцї віддала ся інституция деякі услуги значній частинї урльопників і роботодавцїв, даючи урльопникам заробітки, а роботодавцям пошукуваних робітників. Торічна проба заохотила краеве бюро посередництва працї до повтореня початої акциї і сего року та на будуче. Тому бюро звернуло ся до роботодавцїв з прошенем, щоби подали єму, скільки мати-муть в осени вільних місць для: офіцияїстів, слуг, фахових і звичайних робітників. Такі зголошеня з точними інформациями що до реченця, заплати і роботи, мають подати роботодавцї найдальше до 20 серпня с. р. на адресу: „Краеве бюро посередництва працї при краевім видїлї у Львові“. На основі сих зголошень уложить бюро „лїсту вільних місць для урльопників в Галичинї в 1909 р.“ і розішле еї в кількох тисячах примірників до всїх віддїлів войск, що рекрутують ся з Галичини. Урльопники, котрі схотять одержати яке місце, мають зголосити ся вже самі до роботодавцїв після адрес, поданих у лїстї.

— **Пригода з самоїздом.** Дня 1-го с. м. згорів в Косові на дорозї побіч будинку „Сокола“ самоїзд, власність Леонарда Вrокля, промисловця з Киева, а бувшого директора школи рільничої в Черниховi. Самоїзд о силї 25 коний, вартости около 17.000 К займив ся в той спосіб, що запа-

ломшений перед себе в землю. Єму здавало ся, як би то все єму снило ся і аж тепер поволи пригадувало ся.

— А як тобі здае ся — чи й панї Фоґльова і еї донька суть такого самого погляду? — сказав він по довгім думаню.

— Я тебе не розумію, друже! Розуміе ся. Та й як могли би бути иншого погляду?

— Ах, мій Боже, то було би страшно! — зойкнув кандидат.

Спербер глянув допитливим оком на него. — Що, то було би страшно? Хибаж ти не любиш панни Фоґлївної?

Кандидат встав і потирав собі чоло рукою. — Чи я еї люблю? О, я еї поважаю, цїню високо, висше, як всї инші дївчата — але любити! Так, як сестру —

— Алеж чоловіче — то ти в ній викликуеш гадку —

— Я? Хиба я то зробив? Ми були собі доси все чисто лиш як приятелї, можеш менї вірити, Оттоне.

— То так тобі здае ся. Але коли молодий мужчина пять лїт крутить ся коло тої самої дївчини, лиш з нею і еї матїрю виходить, в инші товариства майже не заходить, то мусить у другої сторони викликати здогад, що він носить ся з поважними чувствами. Дружба з молодими дївчатами, мій любий друже, то лиш в повістях.

— Я не гадаю, щоби панна Ґертруда колись моїх намірів не узнавала.

— Так? А хибаж она не відмовила вже кілька разів, коли сватались до неї?

Боршайн призадумав ся. — То правда. Але — ні, ні, то не може бути!

Він став неспокійно проходжати ся по комнатї.

— Щож менї робити? Що ти менї радиш? — відозвав ся він нараз.

— Отже ти направду не хочеш з нею женити ся?

— Нї, нї, — я не люблю еї так, як треба би наречену любити.

— Бідна дївчина! То прикро для неї. Через тебе попала она в поговку. Будуть еї жалувати а о тобі говорити, що ти їй голову завертав а відтак покинув.

— Я не чую ся виноватим. Отже ще раз, що менї радиш?

— Коли знаеш добре і ясно свої чувства, то есть твоїм сьвятим обовязком вилїчити бідну дївчину так борзо як лиш можна з еї помилки. Поговори отверто з матїрю, скажи їй, що ти чув — —

Перепуджений перебив єму Фридрих. — Того я вже недокажу, Оттоне — скорше ще з самою Ґертрудою.

— Ну, то з нею, — все одно лиш не треба часу тратити. Ти винен то тим добрим дамам.

— А як я еї обиджу — як она того навіть і не припускала?

— Та й не потребуеш так робити, мов би ти гадав, що она так припускала. Хибаж не розумієш того. Будеш говорити лиш о тих дурних сплетнях людий і скажеш, що волиш випровадити ся, як виставляти еї на такі неприятности.

Кандидат переконував ся щораз більше, що приятель правду каже. Так, то було его сьвятим обовязком. Єму анї не снило ся, щоби він мав з Ґертрудою побирати ся, сама гадка о тім вже его страшила, бо якраз кілька днів перед тим его серце перший раз відчуло голос любови, або бодай єму здавало ся, що відчуло. Марґа Доранївна звала ся тота красавиця, від котрої виходили тоті маґнетичні лучі, котрих вплив викликав в его серци нову принаду. Він пізнав еї в однім товаристві, до котрого запросив его був один з его професорів; она з заінтересованем споглядала на него, а він також на свій лад несьміливо займав ся нею в своїм серци. Він же небавком мав одержати становище і титул та й зачав був поважно роздумувати над основанем свого власного огнища родинного.

Невжеж Ґертруда Фоґель і еї матїр пояснювали собі дійстно хибно его поведене? Він того не міг собі й подумати, прецї они були такі розумні і розважні, такі горді і так держали ся здалека. А таки — хибаж Ґертруда не відмовила аж два рази сватам, і чи він не радив їй до того? Коли бідна дївчина мала дійстно якусь прихильність для него і носила ся з кріпкою надією в серци, то як глубоке мусїло бути еї горе, як страшне еї розчароване! Тодї она пожертвувала для него найкрасші лїта свого житя.

Фридрих Боршайн не міг майже цїлу ніч ока зажмурити. В яке положене він попав ся! Він справдї не був тим чоловіком, що міг би одним ударом меча розтяти ґордийский узол а таки — мовчати в сім случаю було би гріхом. Доси не знав він о нїчім, его не міг стрітити нїякий докір, але коли би тепер не поговорив отверто, то допустив би ся тяжкого злочину на благородній дївчинї. Бо без любови не міг женити ся з нею, того прецї не можна було від него ожидати.

Нї, він хотїв відважити ся і поговорити завтра з нею. Рішившись на то, він наконець заснув.

(Дальше буде).

совим резервоаром зачепив об стовп в наслідок чого бензина зачала витікати. Шофер заткав діру рукою, а якийсь селянин шукаючи відложений корок, засьвітив сірничок, від котрого займила ся розлита бензина, а відтак і сам самоїзд. Огонь тревав майже годину, а насцівша сторожа пожарна уратувала лиш останки самоїзду.

— **Пригадуємо,** що перша хліборобска виcтава в Стрию буде отворена 19-го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнійші плоди своєї ріллі і праці. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско молочарский в Стрию“.

— **Репертуар** руского театру в Борщеві. (Саля „Народного Дому“. Початок о 8 вечером).

В неділю, дня 8 серпня с. р. „Запорожець за Дунаєм“, народна комічна оперета в 3 діях Артемовского, закінчить „Вечерниці“, музичний твір Ніщиньского.

Ві второк, дня 10 серпня с. р. „Хата за селом“, народний образ в 5 діях зі співами і танцями перероблений з повісти Крашевского. — Музика Носковского.

— **Смерть в полуміни.** З Люблани доносять: Нездужаюча від падавки або епілепсиї 50-літна Мария Зільбернова з Країнбурґа ішла онодги з засьвіченою лямпою в руці до спальні. Нараз на сходах вхопила єї падавка. Лямпа випала їй з руки і розбила ся, а розлита нафта займила ся і полумінь обняла на ній одїнє. Заким челядь надбігла і загасила огонь, нещаслива так попекла ся, що небавком опісля померла серед страшних мук.

— **Дрібні вісти.** Завтра в неділю дня 8 с. м. відбудуть ся в Станиславові о 5 год. з полудня перші загальні збори „Українскої ремісничо-промислової бурси в Станиславові. Се товариство повстає заходами станиславівских ремісників, щоби перебрати справу виховання ремісничої молодежи від філії „Просьвіти“. — На курс приготовляючий до ґімназиї, школи реальної і учительскої семинариї, устроюваний філією „Просьвіти“ у Львові, зголосило ся досі 34 учеників і учениць, з того 21 до ґімназиї а 13 до учительскої семинариї. Замісцевих до ґімназиї зголосило ся 11, а місцевих 10, до учит. семинариї замісцевих 1, а місцевих 10. Наука веде ся рано і пополудни в 4 відділах від 1. серпня по конець місяця. Учать академики під проводом дир. Гайдукевича. — В громаді Башад на Угорщині скажений кіт покусав сими днями пять жінок і одного мужчину. Покусані виїхали до заведеня Пастера в Будапешті; єсть однак слаба надія удержати їх при житю, бо кіт покусав їх в страшний спосіб. — В Гайдельберзі помер нагло професор тамошного університету др. Адальберт Меркс в хвили, коли на кладовищи над гробом радника Гавсрата виголошував похоронну бесіду. — Інжинерови Чеснакови сполошили ся єго власні коні, котрими повозив, при чім п. Чеснак випав з візка і потовк ся. — Поліция арештувала селянина Войтка Волека з Костієва за то, що їхав по шинах електричного трамваю і не хотів віяк уступити ся над'їхавшому ваґонови трамвайовому. Волека покарано грошевою карою 1 К.

— **Пригода на зелїзници.** Із Станиславова доносять до „Dzien. Pol.“: Вчера о 7 год. рано на стациї Хриплин в наслідок злого уставлення зворотниці наїхав поїзд особовий ч. 3112 з Ворохти на поїзд товаровий. Богато подорожних перепуджених повискакувало з ваґонів. Досі не зголосив ся ніхто яко зранений.

— **Крадежі.** В середу дня 4 с. м. вечером зголосив ся до експозитури поліциї на двірци в Перемишли якийсь львівский купець з женою і доніс, що підчас їзди зелїзницею поспішним поїздом зі Львова в сторону як до Перемишля, скрадено єму готівку в сумі 5.000 К. призначених на курацию в Марієнбаді. Злодій витягнув єму поляреc з грішми з т. зв. „револьверової кишені“. Пошкодований жадав щоби зроблено ревізию подорожних, чому однак поліция спротивила ся. — В ночи з 26. на 27 липня украли якісь незвістні злодії в Залісю чортківского повіта у чотирох тамошних господарів 8 коний і мали з ними поїхати в сторону як до Черновець. В понеділок на 2 с. м. продавав в Садаґурі якийсь жидок три коні за дуже дешеву ціну. Присутні почали єго підозрівати і рівночасно повідомили поліцию. Хотяй жид дуже завзято боронив ся, нічого не помогло, бо із єго бесіди вийшло, що він прийшов до Садаґури продавати коні аж із Залїся. Поліция зарядила проти него карне слідство.

— **Загадочна подія.** Із Станиславова доносять: В середу около 3 год. над раном один з міских поліцаїв переходячи коло дому при ул. Пелеша ч. 3. зачув якесь голосне хорчанє. Коли підійшов до камениці, побачив там висячу на ремінци якусь женщину, котра мала рот затканий травою а руки звязані фартушком. Коли відтято повішену, показало ся, що то була 28-літна послугачка Софія Пацинівна. Непритомну відвезено до шпиталю де ще до четверга не відзискала була памяти. Стан єї здоровля показав ся безнадійний. Чи то хтось Пацинівну повісив, чи она сама повісила ся сего поки що не удало ся вислідити.

— **Смерть в купели.** Вчера пополудни около 4 год. прийшов до пливальні на ставі Пелчиньскім др. Лев. Цеплік, професор ґімназиї в Нов. Санчи, в товаристві офіцияла намістництва п. Зиґмунта Наґая і зачали оба купати ся та плавали досить довго. Нараз около 5 год. дра Цепліка вхопив очевидно корч в ногу і він зачав потапати, на хвильку виринув а ратуючась вхопив за руку п. Наґая і потягнув єго за собою в глубину. На вид потопаючих кинули ся дижурні вояки а ґефрайтер Лука Савицкий виратував п. Наґая. За дром Цепліком шукано до 7 год. і остаточно видобуто єго неживого. Завізвано зараз полкового лікаря п. Бардецкого і поготівлю ратункову але всяка поміч показала ся вже безуспішна. Др. Цеплік мав 45 літ і був неженатий а до Львова приїхав з нагоди вакаций в гостину до своєї матери.

† **Померли:** Павло Колядзин, ц. к. ґеометер евіденцийний в Бірчи, упокоїв ся д. 4 с. м. по довгій і тяжкій недузі в 55-ім році житя. В покійнім зійшов до гробу щирий Русин, тихий і ревний робітник народний, член Товариства „Просьвіта“ і т. д. — В Новім Санчи знайдено в четвер неживого в постели ад'юнкта судового Франца Бурка, котрому ледви день перед тим доручено декрет номінацийний.

Телеґрами.

Мурмельон 7 серпня. Воздухоплавець Зоммер здобув нині рано на своїм літаку всесьвітний рекорд, літаючи 2 години, 27 мінут 15 секунд, вилетів він о год. 3·14 рано а спустив ся о год. 5·41 мін. 15 сек. Публика зробила єму грімку овацию.

Константинополь 7 серпня. Міністром справ внутрішних іменовано віцепрезидента палати послів Талаата, котрий позавтру приїзджає з Анґлиї.

Константинополь 7 серпня. Як часописи доносять, виїзджає до Смирни канонірка і два торпедовці в цїли скріплення турецкої фльоти.

Петербург 7 серпня. Рада міністрів призволила на вибудоване фінляндских зелїзниць після предложеного проєкту. Зелїзниці мусять бути того самого типу що российскі зелїзниці державні. Дальшим условием єсть то, що у Фінляндиї передовсім будуть будувати ся такі лінії зелїзничі, котрі після вказівок міністерства зелїзниць дадуть можність сполучення Петербурга з Вазою (Ніколайштадт).

Мадрид 7 серпня. До „Herald-а“ доносять з Альгуцемас: Пароход „Севілля“ не міг з причини сильного огню карабінового Маврів виладувати средства поживи і муниції. Батериї острілюють неприятеля але без успіху.

Йокогама 7 серпня. Як зачувати Японія поставить нині Хіні ультіматум. Положенє єсть дуже поважне.

Ціна збіжа у Львові.

дня 6 серпня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	14·20	до	14·50
Жито	9·70	до	10·—
Овес	10·30	до	10·50
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).